

hakilo al' kolo ~a Z; la ~eco antaŭ la naturo estas signo de vera scienculo. 2 (io) Montranta, pruvanta malfierecon, respekton : ~a letero, voĉo, peto. Kp MODESTA. Vd ŜAFO, LAKEO. ~igl. 1 Igi iun ~a : la misteroj de la mondo devus ~igi nian spiriton. 2 Ofende montri al iu, ke li devas esti ~a : gardu, ke vi ne ~igu lin per viaj arogantaj paroloj ; ~igi ies fieregecon. ~igl. Sin malaltigi antaŭ iu aŭ io : li ~igis antaŭ sia Dio Z ; la malgrandaj nacioj devas ofte ~igi antaŭ la grandaj ; ~igi al sia sorto, al la forto de la cirkonstancoj Z (Kp OBEI, REZIGNACII, SUBMETIĜI). Mal~a. 1 (iu) Publike k senmotive sin altiganta pro tro bona opinio pri si mem, aroganta, trofiera : mal~a majstro, kortegano, oficisto ; de mal~eco venas malpaco ; mal~eco estas kara plezuro Z. 2 (io) Montranta, pruvanta mal~econ : mal~a teniĝo, rigardo, projekto (Kp MALTIMA, MALRESPEKTA).

* **Humoro. 1** Kutima aŭ okaza stato de la temperamento aŭ de la spirito ; animstato : melankolia, milda, akra, acida Z, trankvila, gaja ~o ; kreiĝas iom post iom internacia ~o malfavora al la milito ; bon~ulo ; nun li ne ŝerceme ~as ; malbon~igi iun ; kontraŭ doloro helpas bona ~o Z. 2 Originala k milda gajemeco, speco de ŝerco, precipe ĉe anglaj aŭtoroj, laŭ kiu verkisto elmetas kun seriozeco k scienca ŝajno satirajn burleskajn : ~a parolo, rakonto ; ~aĵo ; ~isto ; ~plena libro. Kp HUMURO.

humuro = humoro 2.

* **Hundo.** Hejma kvarpieda besto, tre inteligenta k fidela (*canis domesticus*) : ~o estas plej bona amiko de homo ; ~o gardanta du pordojn restos malsata Z (oni ne povas servi du mastrojn samtempe) ; eĉ kontraŭ la suno ~o bojas sen puno Z (tion oni diras al iu, kiu miras, ke oni lin kritikis) ; oni lin konas kiel makulharan ~on Z (Vd LUPO) ; ~o bonrasa estas bona por ĉaso Z (li havas la kvalitojn aŭ la mankojn de siaj parencoj aŭ avoj) ; mordantaj ~oj kuras ĉiam kun vundoj Z (malpaculon ĉiu batas) ; bojanta ~o ne mordas Z (kiu multe minacas, ne estas la plej damera) ; ne timu ~on bojantan, timu ~on silentantan Z (id.) ; por ~on dronigi oni nomas ĝin rabia Z (oni ĉiam trovas pretekston por malutili malamaton). ~a. 1 De ~o : ~a mordo. 2 (f) Mizera ; konvena por besto, ne por homo : ~a vivo Z. ~herbo. Agropiro.

Hura. Interj. de ĝoja aŭ aproba aklamado. ~o. ~krio. ~l (x). ~krii.

hurdo. Ajura plata plektaĵo el salikaj branĉoj aŭ metalfadenoj por sekigi fromaĝojn, fruktojn aŭ por aliaj uzoj.

huril (ntr) = ululi 2.

* **Husaro.** Soldato de malpeza kavalerio, kies uniformo similas tiun de hungaroj.

* **Huzo.** Granda sturgo (*acipenser huso*).

Ĥ

kameleono Z = kameleono.

* **Ĥaoso. 1** Laŭ la greka koncepto pri mondogenaro, konfuza stato de ĉiuj elementoj de la universo, antaŭ la organizado al ili de la dioj. 2 (f) Senorda konfuzo : ~o de ruinoj ; plena ~o en diskuto ; internacia lingvo estas nepre necesa por forigi la lingvan ~on Z ; bolanta ~o da vanaj imagaĵoj. ~a. 1 Rilata al ~o. 2 (f) Senorda : ~aj rokoj, ideoj.

* **Ĥemlo.** Scienco studenta per analizo k sintezo la konsiston de la materiaj substancoj k la fenomenojn ĉe kiuj

ŝanĝiĝas la interna strukturo de la korpoj. ~aĵo. ~a produkto.

* **Ĥimero. 1** Mitologia monstro, kies buŝoj vomis flamojn. Kp HIDRO. 2 (f) Neefektivigebla utopio : longtempe multaj kredis, ke artefarita lingvo estas ~o ; ~a projekto B. Kp ILUZIO, REVO, FANTAZIAJO. Vd AERA, KASTELO, DORLOTI, LULI.

Ĥirurgo Z . Ĥirurgiisto.

Ĥirurgo Z . 1 Parto de la medicino pritraktanta la kuracadon de malsanoj per operacioj. 2 Arto kuraci malsanulojn